

Hans van der Veer: 'Golfjes op de rotsen' Uitgeverij Boekscout, Soest 2014 ISBN: 9789402213300 Zie ook: www.boekscout.nl (Tinnitus/Depressie/Spiritualiteit/ ED)

Soort boek/ziekte stijl:

Boek van 86 pagina's waarin Hans van der Veer beschrijft hoe (hij), hoofdpersoon Johann, geconfronteerd wordt met gekmakend gesuis, tinnitus. Hij beschrijft wat Johann doet om te leren leven met het gesuis. Aanvankelijk gaat Johann ervan uit dat hij ervan af zal komen. Hij doet verschillende therapieën om psychologische oorzaken te vinden, gaat voor de zoveelste keer aan de slag met het verwerken van zijn relatie met zijn moeder, het ontwrichte gezin, de dood van zijn vader en alles waarin hij verder gefaald heeft. Hij gaat in op angst, paniek, wanhoop. Maar aan het eind van het boek weet hij dat het gesuis erbij zal horen, niet tot nauwelijks te behandelen is.

Boekscout: *'Met 'Golfjes op de rotsen' heeft de auteur een pittig boek geschreven waarbij je een kijkje in het hoofd krijgt van iemand met oorsuizen en de daarop volgende depressie en angsten. Een meer dan persoonlijk verhaal, met lef geschreven.'*

Over de schrijver:

Hans van der Veer woont samen met zijn vriendin, is vader van een zoon en heeft twee pleegkinderen.

Boekscout.nl: "Ik woon samen met mijn vriendin en haar twee kinderen en mijn zoontje. Ik heb mij altijd goed kunnen uiten op papier en heb in deze persoonlijke crisis aanleiding gevonden deze uitingen samen te voegen tot wat nu *Golfjes op de rotsen* is geworden. Ik ben bezig de lessen die ik geleerd heb en de inzichten die ik heb verkregen ook toegankelijk te maken voor mensen die, net als ik, persoonlijk zijn vastgelopen."

Wat viel op:

Hoe groot de impact van Tinnitus kan zijn op het leven van een persoon. De laatste 2 pagina's uit het boek voor het dankwoord, twee pagina's vol sshshshshshshshshshshshshshsh... en dan: Wordt vervolgd.

Citaten:

Pag. 12: 'Wie kent niet zo'n piep die na een paar seconden weer langzaam uitsterft. Alleen deze keer dus niet. Bij mij dus niet. Het stierf niet langzaam uit. Het bleef. En dat sloeg de schrik met grof geweld om mijn hart. (...) Bij mij bleef die schrik.'

Pag.21-22: 'Zitten en praten. Bijna 3 uur lang praten. Over de suis, over de angst over de depressie. Over m'n moeder. Over m'n vader, m'n broer, over m'n zoon, over m'n relaties, over de hele shit. (...) En toen EMDR '

Pag.55: Gesuis II

Suizen. Verwarring, Wanhoop, Radeloosheid. Wordt allemaal meegenomen. Waargenomen door dat wat ik in essentie ben. Nou en? Who cares? Boekjes gelezen. Teveel boekjes gelezen? Veel te veel boekjes gelezen!

Pag.59: 'Ik ben niet het karakter, ik ben niet de herinneringen, ik ben niet de daden, ik ben niet de leugens, (...)

Boekscout.nl: 'Inzicht komt en gaat en is nu verdwenen. Verdwenen om nooit meer terug te komen, zo voelt het. Wat moet ik nou nog? Moedeloos en murw. Niet meer in staat. Ga maar door met bestaan. Dat is het enige nog. Sleep me door het leven. Verwacht niets meer. Wat maakt het allemaal nog uit als niets meer helpt. Alleen verdriet voorkomen houdt me in leven.

Doodlopende weg zonder einde. Liep de weg maar dood en stopte alles maar. Gewoon alles kunnen laten vallen. Niets meer te doen. Maar nee, doorgaan. Doorgaan zul je! Zonder er bij neer te vallen. Zonder stilte of rust. Zonder dat je liefde blijkbaar nodig is. Hou maar. Even mogen proeven, een reikende hand vervaagt...het is zoals het is. Begrijp niets meer. Laat maar. Het is zoals het is. Het zoeken moe, in een stiekeme hoop zo dan toch te vinden. Laat maar los. Er is niets, alleen dit wat is. En wat is, is Dit. Vermomde, onechte hopeloosheid en onvermogen om het te zien.'